

Zamyslenia na týždeň po 8. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 22. júla 2018 – 8. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 345, 458

Text: L 9, 10 – 17

„10Keď sa apoštolovia vrátili, vyrozprávali Ježišovi, čo vykonali. Vzal ich so sebou a uchýlil sa do samoty smerom k mestu Betsaide. 11Keď sa zástupy dozvedeli o tom, nasledovali Ho. On ich prijal a hovoril im o kráľovstve Božom a liečil tých, čo potrebovali uzdravenie. 12Ale deň sa začal nachýľovať. Vtedy pristúpili dvanásť a povedali Mu: Rozpusť zástupy, aby sa rozišli do okolitých dedín a usadlostí, uchýlili sa tam a zaopatрили si potravu, lebo tu sme v pustom kraji. 13Ale On im povedal: Dajte im vy jesť. Odpovedali: Nemáme viac, iba päť chlebov a dve ryby; len ak by sme azda sami šli nakúpiť pokrm pre všetok tento ľud. 14Bolo ich totiž okolo päťtisíc mužov. I povedal (Ježiš) učeníkom: Usad'te ich v skupinách asi po päťdesiat. 15Urobili tak a usadili všetkých. 16Vtedy vzal tých päť chlebov a obe ryby, pozdvihol oči k nebu, požehnal ich, lámal a dával učeníkom, aby kládli pred zástup. 17A oni jedli a všetci sa nasýtli. A zo zvyšných odrobín zozbieralo sa dvanásť košov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Koľko ľudí dnes hľadá niekoho, koho by mohli nasledovať. Niekoho, kto by ich prijal, vypočul, pomohol, ponúkol nádej, ponúkol cestu, naplnil potreby ľudského života. Keď vidím, počujem a vnímam príbehy ľudí okolo seba, uvedomujem si, čo všetko máme spoločné s tými, ktorí hľadali Ježiša. Človek hľadá vo svete niekoho, kto by mohol uhasiť ten vnútorný smäd a hlad, ten nepokoj a nespokojnosť života. Možno poznáte príhodu, ktorú opisuje francúzsky spisovateľ A. S. Exupéry vo svojej knihe Malý princ: V jednom príbehu tejto knihy malý princ putuje po rozličných planétach, na jednej z nich stretá človeka, ktorý predáva tabletku na utíšenie smädu. Malý princ svojím výrokom v závere tohto stretnutia pomáha čitateľovi pochopiť, že treba hľadať naozaj to pravé, čo uhasí smäd človeka. Nebolo to inak ani pri zástupe ľudí, ktorí Ježiša hľadali a nasledovali. Podobne je to dnes aj pri nás. Aj my pre svoj život hľadáme „tabletky“ na utíšenie smädu a hladu. Žijeme v spoločnosti, v krajine, kde máme všetkého dostatok. Viac-menej už nežijeme v chudobe, príbytky máme naplnené rôznymi peknými, pohodlnými a modernými vecami, na ktoré ani nemusíme mať. Na jednej strane blahobyť a zdanie toho, že máme všetko. Na druhej strane neistota v spoločnosti, zdravotníctve, energetike, školstve, vzťahoch, rodinách, práci. A človek zostáva hladný a smädný po vnútornom šťastí. Kde hľadáme uspokojenie svojho života? Na koho sa

spoliehame? Na seba? Na svoj majetok? Prácu? A keď to dosiahneme, stačí nám to? Na chvíľku stačí, uspokojí. Môžem sa spoliehať na čokoľvek a napokon zistiť, že som aj tak prázdny a plný beznádeje. Že nič z toho, čo mám, čo som dosiahol, po čom dychtím a túžim mi nedokáže priniesť uspokojenie. Ale nemusí to tak ostať! V Lukášovom evanjeliu vidíme nádej! Nádej v tom, že ľudia smädní a hladní po vnútornom šťastí boli nasýtení. Našli Toho, koho hľadali. Našli a nasledovali Ježiša. A čo urobil On? Robil to, čo robí aj dnes. Prijíma, hovorí o kráľovstve Božom a lieči tých, ktorí potrebujú uzdravenie. Túto ponuku dáva dnes tebe aj mne. Veľmi dobre to vystihol Augustín, ktorý napísal: „Nespokojné je srdce človeka, kým nespočinie v Bohu.“ A naozaj je to pravda. Iba Ten, ktorý ťa stvoril, ťa môže vykúpiť zo svojich hriechov a posvätiť. Iba On môže naplniť tvoj život. Hľadaj a nasleduj Ho. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane! Ďakujeme Ti, že aj dnes otváraš svoju náruč, aby si nás prijal takých, akí sme. Aj keď sme hriešni a sebeckí, zameraní na pohodlnosť a šťastie vo svete, predsa si uvedomujeme tú prázdnotu, ktorú môžeš naplniť len Ty. Potrebujeme Ťa, Pane. Ty, prosíme, naplňaj každodenne náš život. Tebe, Bože, buď česť a sláva naveky. Amen.

Mgr. Marcel Ištván, zborový farár v CZ ECAV Tornal'a